

[Udenrigsministeren.]

den influenza, der for øjeblikket plager landet, og har bedt mig i hans sted tale på regeringens vegne.

Jeg kan måske begynde med at gøre nogle bemærkninger til de udtalelser, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen just har fremsat. Det er dog ikke min hensigt at gå ind i nogen diskussion med det ærede medlem om § 20. Dette spørgsmål har været drøftet både i forfatningskommissionen og her i tinget gentagne gange, og de synspunkter, det ærede medlem nu igen fremførte, er blevet tilbagevist som hverken værende i overensstemmelse med indholdet af denne paragraf eller med hensigten med den. Jeg vil blot for en ordens skyld sige, at når det ærede medlem nu påny var inde på spørgsmålet om stationering af allierede flyvere her i landet og påstod, at de forhandlinger og undersøgelser, regeringen har bemyndigelse til at føre og foretage, nu er så langt fremme, at såsnart folkeafstemningen er færdig, vil der være et fait accompli for rigsdagen at tage stilling til, så er dette ganske uden forbindelse med virkeligheden. Der har tidligere været fremsat en lignende påstand om, at såsnart valget var overstået, ville et sådant forslag foreligge, men det har jo heller ikke vist sig at være rigtigt. Hele den måde, hvorpå det ærede medlem taler om denne paragraf, viser, at han vil lægge noget i den, som han ikke har nogen virkelig begrundelse for, men det er et led i hans almindelige politiske debatter om en række problemer, som det kommunistiske parti interesserer sig særlig for.

Jeg vil gerne overfor det ærede medlem hr. Bomholt, der stillede det bestemte spørgsmål, om den situation kunne komme til at foreligge, at Danmark alene — således forstod jeg ham — kunne komme til at afgive sin suverænitet overfor en mellemfolkelig organisation, sige, at dette er naturligvis ikke tilfældet. Hvis man læser bemærkningerne til § 20 i forfatningskommissionens betænkning på side 31, vil man se, at der her står, at

„det ikke med sikkerhed kan forudsiges, hvilke former det mellemfolkelige samarbejde vil antage i fremtiden. Det fastslås imidlertid i paragraffen, at suverænitetsafgivelse kun kan ske i nærmere bestemt omfang og kun til organisationer, der er oprettet ved gensidig overenskomst

med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde“.

Herigennem er paragraffens formål tydeligt afgrænset, og det er ganske klart, at det, der er tale om, er en overenskomst mellem et flertal af stater, der bliver enige om at overdrage en vis del af deres suverænitet til en myndighed, som de i fællesskab opretter. Iøvrigt er der grund til at understrege, at hele dette spørgsmål er omgærdet med meget stærke garantier, når der kræves tilslutning af fem sjettedele af medlemmerne i folketinget, for at en sådan lov kan blive vedtaget.

Jeg skal iøvrigt kun sige, at regeringen helt slutter sig til de ønsker, de demokratiske partiers ordførere har fremsat om, at det danske folk ved den afstemning, der nu forestår, vil give det nu foreliggende forslag til Danmarks Riges Grundlov sin tilslutning. Det er en historisk beslutning, det danske vælgerfolk her skal træffe.

De, der endnu er modstandere af gennemførelsen af forslaget, bør efter min opfattelse, inden de tager endelig stilling, endnu en gang tage spørgsmålet om virkningerne af en forkastelse op til overvejelse. Jeg taler ikke her om de snævre indre eller partipolitiske virkninger, men om virkningerne på længere sigt for folkestyret og for demokratiet. Det vil nemlig vise sig ikke at være virkningsløst for folkestyret i det lange løb at skulle fortsætte med en forfatning, hvis regler på en række væsentlige områder alle erkendes som utilstrækkelige og skadelige ved bedømmelsen af folkestyret.

Grundlovsforslaget forelægges nu for folket, efter at det har fundet tilslutning hos den aldeles overvejende part af folkets egne valgte repræsentanter. Ingen kan være i tvivl om, at det store flertal her i rigsdagen uanset partistandpunkt er enigt om, at en revision er nødvendig, og at det forslag, vi med vort navn og vort ansvar anbefaler, betyder et stort og væsentligt fremskridt i forhold til den gældende forfatning. Regeringen slutter sig derfor på det varmeste til de ønsker, der her er fremsat om, at man ved folkeafstemningen må få en stor tilslutning, en stor reel ja-sigen til dette forslag.

Aksel Larsen: Jeg burde have tænkt mig, at de ærede medlemmer hr. Karl Olsen, hr. Bomholt og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke følte trang til at tale mere i denne